

C269 – BIN22

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

3 juni 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Interpellatie van de heer Johan Sauwens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de ontwikkeling van het Gemeentefonds in het licht van de toegenomen inflatie	1
Met redenen omklede motie	5
Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het statuut van de lokale mandataris	5
Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap binnen lokale besturen	7
Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stakingsdreiging bij het personeel van gemeenten en OCMW's	8
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de resultaten van de 'fact finding mission' van de Kamer van Lokale Besturen van de Raad van Europa	9
Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het mogelijke misbruik van de gemeentelijke administratieve sanctie door een niet-benoemde burgemeester	15

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Interpellatie van de heer Johan Sauwens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de ontwikkeling van het Gemeentefonds in het licht van de toegenomen inflatie

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, de aanleiding voor mijn interpellatieverzoek is de stijgende inflatie. Ik heb me in mijn interpellatieverzoek gebaseerd op de cijfers die bij het indienen ervan gekend waren, op 19 mei. De inflatie voor 2008 werd toen geraamd op 3,8 percent. Ondertussen hebben we vorige week vernomen dat de inflatie is doorgeschoten tot 5,2 percent. De vraag is waar dat zal eindigen. Ter vergelijking: in juni 2007 werd de inflatie op jaarbasis geraamd op 1,29 percent. Dat is dus een fenomenale stijging.

Dat heeft natuurlijk een weerslag op de uitgaven van de gemeentebesturen. Ik wil even de problematiek van de financiële situatie schetsen, aan de hand van een aantal door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) verzamelde gegevens. Dat is niet onbelangrijk. Dit is immers een cruciaal moment, met de onderhandelingen over een nieuw sectoraal akkoord. Uit de VVSG-analyse, die wordt bevestigd door Dexia, blijkt dat de uitgaven van de lokale besturen structureel steeds sneller stijgen dan de inkomsten, en dat dit vroeg of laat tot tekorten zal leiden. Hoe dan ook is er de problematiek van het vrijmaken van de energiesector. Macroeconomisch, dus in totaal bekeken, zouden de gemeenten 75 percent van het totale dividendverlies dragen, aldus de VVSG. Naargelang de gemeente of stad kan dat al wat minder of meer zijn.

Dan zijn er de personeelskosten. De indexsprongen die het gevolg zijn van die versnellende inflatie, wegen enorm door op het gemeentebudget. Lokale besturen besteden 40 à 50 percent van hun uitgaven aan personeelskosten, wat betekent dat iedere wijziging een enorm effect aan de uitgavenzijde heeft. De stijging van de pensioenbijdragen die de komende maanden en jaren wordt verwacht, zal daar zeker ook nog een rol in spelen. U kent deze problematiek.

Door tal van federale maatregelen en sociaaleconomische ontwikkelingen stagneren de fiscale ontvangsten enigszins. In 2007 kenden ze zelfs een negatieve evolutie. Wat de onroerende voorheffing betreft, werden er een aantal bedrijfsvriendelijke maatregelen genomen, die een effect hebben op de ontvangsten.

We staan voor bijzonder grote nieuwe uitgaven. Dan denk ik aan het totaalpakket van de waterzuivering. Ook zullen de verplichtingen die worden opgelegd in het nieuwe Gemeentedecreet en straks ook door de nieuwe OCMW-beleidsinstrumenten, extra uitgaven met zich meebrengen voor de lokale besturen. Dan is er de problematiek van de langetermijninteressen, met de stijgende rentevoeten. We weten nog niet waar dat dossier precies zal eindigen. De toenemende krapte op de kredietmarkt zal ook een uitgavenstijging met zich meebrengen. Van de politiehervorming weten we ongeveer wel wat ze betekent, namelijk een aanzienlijke meeruitgave. Dat wisten we al. Hoeveel de brandweershervorming de lokale besturen extra zal kosten, is echter een groot vraagteken.

Een element dat zich sluipend doorzet, is dat van de stijgende kosten van de afvalinzameling en -verwerking. Dan denk ik aan de rekeningen die we maandelijks krijgen en de verhogingen die worden aangekondigd voor het verwerken van bepaalde materialen. Ook de transportkosten blijven toenemen. Als gevolg van de toename van de armoede en de vergrijzing van de bevolking, nemen ook de OCMW-kosten toe.

Mijnheer de minister, u zult misschien opwerpen dat het fiscaal pact met de gemeenten dan toch een grote oplossing zal betekenen. We zijn blij dat die beweging er is. We zijn ook blij dat het dossier, met de vele vraagtekens die er nog waren, momenteel gunstig evolueert, maar we mogen het effect ervan niet overschatten. Volgens ramingen zal die 100 euro per inwoner een daling van de gewone gemeente-uitgaven met gemiddeld 1 percent tot gevolg hebben. Dat kan verschillen van gemeente tot gemeente, maar als we bedenken dat de personeelskosten 40 percent van de totale uitgaven uitmaken, dan is dat toch een groot probleem.

Ook het rechtspositiebesluit zal een zeer belangrijke financiële weerslag hebben. Het besluit verplicht ons de volgende maanden en jaren een aantal maatregelen te nemen. Een aantal salarisschalen zullen moeten worden verhoogd. Ik denk aan de toeslagen voor nachten zondagswerk, aan de overurenregeling die wordt herbekeken enzovoort. Het besluit bevat ook een aantal facultatieve maatregelen, waar we niet omheen zullen kunnen, net omwille van de krapte op de arbeidsmarkt. Willen we als lokale besturen nog personeel in dienst kunnen nemen, dan zullen we iets moeten doen aan de verloning en de materiële arbeidsvoorwaarden.

In 2004 heeft de Vlaamse Regering beslist dat het Gemeentefonds een vaste groeivoet zou hebben, zodat de gemeenten zouden weten wat ze kunnen verwachten

van deze regering. Dat fonds zorgt voor ongeveer 25 percent van onze ontvangsten. We zijn daar toen zeer blij over geweest. Dat hebben we ook gezegd. Ik heb toen opgemerkt dat de regering niet wachtte tot de begrotingsbesprekingen eraan kwamen om duidelijkheid te verschaffen. Er was toen applaus op alle banken.

Nu is er echter een inflatie die wordt aangewakkerd, tot 5 en straks misschien 6 à 7 percent. Overall is er sprake van reële uitgavenstijgingen. Mijnheer de minister, u hebt zelf in uw beleidsbrief voortdurend aangegeven dat er een structurele, sterke financiering van de lokale besturen moet zijn, vanuit het begrip van het partnerschap. We vragen ons dan af of de formule van 3,5 percent niet moet worden herbekeken. Grosso modo kan worden gezegd dat de ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap stijgen volgens de formule van groei plus inflatie. De hogere inflatie weerspiegelt zich dus volkomen in de ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap. Dat is bij het Gemeentefonds niet het geval. Mochten we nu, in de huidige omstandigheden, de vroegere formule toepassen, dan blijkt dat de lokale besturen in 2009 ongeveer 100 miljoen euro moeten missen. Dat is een reële daling met 5 percent. Dat is niet wat de regering heeft bedoeld toen ze het regeerakkoord heeft opgesteld. Het is al evenmin wat u bedoelde toen u het in uw beleidsdocumenten had over een goed partnerschap en het zorgen voor een structurele financiering.

De vragen en verwachtingen ten aanzien van gemeenten en OCMW's zijn groter dan ooit, op alle mogelijke vlakken. Voor een deel gaat het over iets dat door Europa wordt opgelegd. Dan denk ik onder meer aan de nieuwe plan-MER's en de screenings die we nu moeten doen. Er is een steeds grotere zorgvuldigheid in het management. De gemeenten krijgen steeds meer vragen uit alle sectoren. Wij moeten het loket bieden dat uitermate klantvriendelijk en op zeer hoog niveau alle informatie biedt over alle regels die in Europa, Vlaanderen of België worden uitgevaardigd. Dan kan het niet dat de reële ontvangsten voor de gemeenten via het Gemeentefonds zouden dalen. Die boodschap moeten we ook aan de federale regering overmaken. Ik denk onder meer aan het btw-compensatiefonds.

Ik wil dan ook aan de regering vragen, via u als minister van Binnenlands Bestuur, dat er een nieuw systeem, een nieuwe afspraak zou komen, waarbij het Gemeentefonds een reële groei kan krijgen die zeker niet lager ligt dan de inflatie, integendeel.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de voorzitter, de heer Sauwens heeft een globaal overzicht gegeven van de financiële uitdagingen en tekortkomingen waarmee we vandaag worden geconfronteerd. Zoals al gezegd, is tijdens het opstellen van het Vlaams regeerakkoord

bepaald dat de groei 3,5 percent bedraagt. Dit heeft het grote voordeel dat er niet veel fluctuaties meer zijn. Sinds de oprichting van het Gemeentefonds is de stijging immers het ene jaar wat meer en het andere jaar wat minder geweest.

Ik heb van een aantal lokale besturen vernomen dat het stijgingspercentage een globale stijging inhoudt. Dit betekent dat een gemeente volgens de parameters van het Gemeentefonds 4 percent of zelfs 5 percent meer kan krijgen en dat de stijging voor een andere gemeente volgens diezelfde parameters slechts 1 percent of 2 percent kan bedragen. Een aantal gemeenten hebben in hun meerjarenplanning allicht te weinig rekening gehouden met de toegenomen inflatie. Het zou voor de lokale besturen wel eens tijd kunnen zijn om aan de alarmbel te trekken en de Vlaamse overheid op de aangegane engagementen te wijzen.

De doelstelling in het Vlaams regeerakkoord is zeer nobel. De stijging met 3,5 percent biedt de Vlaamse Regering en de lokale besturen zekerheid. We worden nu evenwel met een stijgende loonlast geconfronteerd. Ik denk dat we dit jaar drie indexsprongen zullen meemaken. Er is in januari 2008 al een indexsprong geweest. Nu is er een volgende indexsprong. Tegen het einde van het jaar zal er hoogstwaarschijnlijk nog een-tje volgen. Dit betekent dat de reële stijging van de loonlast 6 percent zal bedragen. Dit staat los van de aanwerving van bijkomende personeelsleden of van de verbetering van dienstverlening aan de bevolking.

Koken kost geld. Ik vrees dat de inspanningen die de Vlaamse Regering heeft geleverd, onder meer met het fiscaal pact, dat per inwoner 100 euro ter beschikking stelt, op deze manier volledig worden tenietgedaan. Het gaat zelfs nog verder: uiteindelijk mogen we enkel de netto reële rentelast die we op de jaarlijkse begroting besparen in rekening brengen. Uiteindelijk zullen de gemeenten in vergelijking met de jaren met een lagere inflatie gewoonweg verlies maken. De middelen die door het lokaal pact worden vrijgemaakt, kunnen niet als nieuwe beleidsruimte worden aangewend. We moeten die middelen gebruiken om de bestaande engagementen ten aanzien van het personeel na te komen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, ik wil me kort bij de twee vorige sprekers aansluiten. Ik denk dat ze de problematiek goed hebben geschetst. Ik wil slechts twee aanvullende puntjes naar voren brengen.

De lokale besturen mogen niet als financiële zeuren overkomen. We moeten vast en zeker erkennen dat de Vlaamse Regering, onder meer door middel van de

schuldovername, inspanningen heeft geleverd om de financiële duurzaamheid van de lokale besturen te versterken. Zeker in vergelijking met de inspanningen van de vorige Vlaamse Regering is dit een verdienste van de huidige Vlaamse Regering. We moeten dit erkennen en respecteren.

Bij het begin van de legislatuur was de invoering van een stijgingspercentage van 3,5 percent een goede zaak. Dit percentage bood de Vlaamse overheid en de lokale besturen wat zekerheid. Gedurende de eerste jaren van het huidige decennium was het immers niet vanzelfsprekend dat de dotaties van het Gemeentefonds toenamen.

Ik wil evenwel rekening houden met de economische conjunctuur. De inkomsten die de federale overheid naar Vlaanderen doorstort, zijn op parameters inzake de economische groei en de inflatie gebaseerd. Ik vraag me af waarom het aangroeipercentage van het Gemeentefonds niet op eenzelfde basis kan worden vastgesteld. Objectief lijkt dit me sterk verdedigbaar. Ik zou graag de mening van de minister hierover horen. Waarom gebruikt het Gemeentefonds niet dezelfde parameters als de federale overheid voor de doorstorting van middelen naar de Vlaamse overheid?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, dit is een heel pertinente interpellatie. De zorg van de heer Sauwens wordt allicht gedeeld door alle Vlaamse volksvertegenwoordigers die op lokaal vlak enige verantwoordelijkheid dragen. Wie het profiel van de Vlaamse volksvertegenwoordigers kent, weet dat ze bijna allemaal gemeentelijke verantwoordelijkheden dragen.

We zijn ons allen ontzettend bewust van de onvervangbare rol die de gemeenten inzake de dienstverlening aan de burger vervullen. Inzake de financiering van de gemeenten kan de Vlaamse Regering een heel palmares voorleggen. We leveren heel wat inspanningen. Er zit ook nog heel wat in de pijplijn. De jaarlijkse dotaties van het Gemeentefonds, van het Stedenfonds en van het Provinciefonds evolueren op basis van een duidelijk groeimechanisme. Dit mechanisme is decretaal bepaald.

Dit is bijzonder belangrijk voor de goede bestuursverhoudingen tussen Vlaanderen en de Vlaamse gemeenten. Duidelijkheid over de dotatie biedt de gemeenten en de Vlaamse begroting alle nodige waarborgen voor de eigen financieringsplanningen. Voor het Gemeentefonds en het Stedenfonds is een vaste groeivoet van 3,5 percent vastgelegd. Die groeivoet is bepaald aan de hand van de jaarlijkse evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen, vermeerderd met de geraamde reële groei van het Bruto Nationaal Inkomen (BNI) van het betrokken begrotingsjaar, zoals die is bepaald in de economische begroting uit de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen.

Voor het Provinciefonds is eveneens in een vast evolutiepercentage voorzien. Vroeger werd die groei enkel op de inflatie gebaseerd. Die inflatie was enkel op de gezondheidsindex gebaseerd. Het geraamde BNI voor een bepaald jaar is pas in de loop van het laatste kwartaal van het voorafgaande jaar gekend. Het veeleer onpraktische gevolg is dat de jaargroei en de dotaties van het Gemeentefonds en het Stedenfonds pas in de loop van dat laatste kwartaal kunnen worden bepaald. Ook de ramingen van de bedragen die de steden en gemeenten zullen ontvangen, kunnen pas dan worden meegedeeld. Dat leidt tot praktische problemen bij de opmaak van de begrotingen en de financiële meerjarenplannen van de Vlaamse overheid en van de gemeenten. Vooral met betrekking tot het Gemeentefonds is dat een belangrijk nadeel. Het Gemeentefonds vertegenwoordigt namelijk een aanzienlijke uitgave op de Vlaamse begroting en is voor de gemeenten tegelijk een belangrijke algemene financieringsbron. Mijnheer Sauwens, u had het over 25 percent. Dat percentage varieert tussen de 20 en 30 percent van de gemeentelijke ontvangsten. Het hangt af van de lokale situatie.

Met het oog op een meer planmatig bestuur voor zowel de Vlaamse overheid als de lokale overheden, werd daarom voor het Gemeentefonds en het Stedenfonds vanaf het begrotingsjaar 2005 een vaste groeivoet ingevoerd. Vanaf het begrotingsjaar 2007 gebeurde dat ook voor het Provinciefonds.

Ik ben het met u eens dat die vaste groeivoet voldoende hoog en welvaartsvast moet zijn. Aan die voorwaarde was in elk geval voldaan bij de invoering ervan voor alle fondsen. Door de economische evolutie van vooral de voorbije twee jaar staat het vaste groeipercentage van 3,5 percent nu begrijpelijkerwijze ter discussie.

Het is moeilijk om die discussie ook te voeren binnen de Vlaamse Regering naar aanleiding van de begrotingsopmaak voor 2009. 2009 is immers een overgangsjaar, het jaar waarin een nieuwe Vlaamse Regering aantreedt. Dat weerspiegelt zich ook in de opmaak van de begroting van de Vlaamse overheid voor het jaar 2009. De evolutie van de uitgavenkredieten wordt daarin sterk aan banden gelegd. Voor te indexerende kredieten wordt in de Vlaamse begroting voor 2009 de gezondheidsindex van 2 percent gebruikt. Ook volgens het Planbureau zou de inflatie in 2009 opnieuw dalen en op 2 percent uitkomen. De vaste groeivoet van het Gemeentefonds zou in dat geval opnieuw nauwer bij de werkelijkheid aansluiten.

Verder moet een evaluatie van de ontwikkeling van de dotatie van het Gemeentefonds deel uitmaken van een meer algemene evaluatie van het Gemeentefonds. Tijdens de tweede helft van dit jaar zullen we de parameters evalueren.

Een aantal gemeenten zoals ook mijn eigen gemeente, krijgen al jaren niets meer bij. Dat betekent dat andere

gemeenten een ongelofelijke stijging hebben meegeemaakt. Dat moet opnieuw worden bekeken, zo niet wordt men zwaar gestraft voor goed bestuur.

Het net afgesloten lokaal pact heeft een significante bonus voor de gemeenten opgeleverd van 100 euro per inwoner. De vermindering van de schuld is een recurrent gegeven. Niemand heeft om dat lokaal pact gevraagd. Niemand had daarop gerekend, maar iedereen aanvaardt het dankbaar.

De vraag van de Vlaamse Regering om de gemeentebelastingen niet te verhogen, die expliciet werd gesteld in het kader van het lokaal pact met de gemeenten en provincies, staat in directe relatie tot de overname door de Vlaamse overheid van gemeentelijke schulden en moet dus los worden gezien van het Gemeentefonds en zijn ontwikkeling.

Vroeger was er het decreet van 1990. Toen gold voor het Gemeentefonds de bepaling: inflatie plus een vierde van de nettorente. Toen zat men dus overal onder de 3,5 percent. Indien die regeling vandaag nog zou bestaan, dan gaf dat voor 2005 nu 3,5 percent. Toen was dat 1,7 percent. Voor 2006 zou dat nu 3,5 percent zijn. Nu zou dat met die bepaling 3,12 percent zijn. Voor 2007 zou het 2 percent zijn en voor 2008 zou het 3,2 percent zijn.

Met het decreet van 5 juli 2002 had men in 2006 en 2007 boven de 3,5 percent gezeten. Dat decreet is echter nooit toegepast. Het is wel goedgekeurd, maar in de praktijk is de groei omwille van budgettaire overwegingen lager gebleven dan was opgenomen in de formule. Dat werd bijgestuurd in het programmadecreet.

Naast het lokaal pact is er de verhoging van de Eliacompensatie. Normaal liep die af in juli 2010. We trekken ze nu onbepaald door in de tijd. We voeren zelfs een verhoging in voor 2007, 2008 en 2009. Voor 2009 betekent dat een bedrag van 124 miljoen euro. Ik denk wel dat bij de vorming van de nieuwe Vlaamse Regering een herfinanciering van de gemeenten aan bod moet komen. Dat zal een prioriteit zijn van veel partijen, ook van de onze. De noden die op gemeentelijk niveau kunnen worden opgelost volgens het subsidiariteitsprincipe moeten niet door Vlaanderen worden gelenigd.

Een verhoging van 3,5 percent vaste rentevoet betekent over de hele legislatuur bijkomend 300 miljoen euro voor het Gemeentefonds. We zitten nu aan een stijging van 234 miljoen euro. Met wat er in 2009 bij komt, ronden we de kaap van 300 miljoen euro. Nu zit er in het Gemeentefonds in totaal 1,830 miljard euro.

Toen ik tijdens de tweede helft van de jaren tachtig in de gemeentepolitiek begon, investeerden alle lokale besturen massaal in vrije tijd, dus alles wat met sport, cultuur, toerisme en jeugd te maken had. Nadien kwamen de

sectoren van milieu, rioleringen en containerparken. Nog later was het de veiligheid en werd geïnvesteerd in de politiehervormingen. Nu wordt volop geïnvesteerd in kinderopvang, seniorenvoorzieningen enzovoort. Daarbij moeten we ons telkens afvragen wat we zelf moeten doen en wat we eventueel met derde partners of met andere lokale besturen samen kunnen doen.

Die existentiële vraag moet worden gesteld. De meesten zijn daar al volop mee bezig, vooral in het licht van de meerjarenplannen. Een aantal gemeenten zit in de problemen. Naast de verhoogde Eliategemoetkoming, naast het lokaal pact, naast de fundamentele en volgehouden stijging vanuit het Gemeentefonds, moet in 2009 bij de vorming van de nieuwe Vlaamse Regering de herfinanciering van de gemeenten centraal worden gesteld.

U vraagt of ik nu nog iets in een geheime schuif heb zitten. Met de verhoging van de Eliategemoetkoming en het lokaal pact hebben we een forse inspanning gedaan voor de lokale besturen. Ook volgens de minister van Financiën en Begroting is een tweede lokaal pact voor de verkiezingen van 2009 budgettair niet meer haalbaar. Bij de nieuwe regeringsvorming moeten we de financiering van de gemeenten opnieuw onder de loep nemen. Of die financiering gebeurt via het Gemeentefonds of via een derde kanaal, maakt voor de gemeenten niet zoveel uit, als er maar niet te veel verplichtingen aan worden gekoppeld: het belangrijkste is dat het gebeurt.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de minister, ik ben niet helemaal tevreden met uw antwoord. Ik vraag u om een uiterste inspanning te doen in het kader van de begrotingswijziging en de opmaak van de begroting 2009, samen met uw collega's in de Vlaamse Regering.

Wat de heer Van den Heuvel zegt, klopt. De ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap stijgen mee met de inflatie. Dit doortrekken in de doorbetaling aan het lokale niveau via het Gemeentefonds, lijkt me een zinvolle vraag. De eerste jaren van deze legislatuur was er via het Gemeentefonds bovenop de inflatie een reële aangroei van de middelen. Dat is ook goed. Als gevolg van de stijgende uitgaven zitten we in reële termen nu met minder ontvangsten. Dit lijkt niet te passen in het beeld dat de Vlaamse Regering bij de start van de regeerperiode heeft gebracht over een goed partnership en respect voor het lokale niveau. De nieuwe omstandigheden moeten leiden tot aangepaste besluitvorming.

De middelen via het fiscaal pact moeten ook niet worden overroepen. We zijn er blij mee, maar er is een heel belangrijke voorwaarde aan gekoppeld. U hebt ons vastgezet door te zeggen dat er geen belastingverhoging mag komen. Dat is zeer verregaand. Indien u in

het kader van de sectorale onderhandelingen die bezig zijn met het gemeentepersoneel bepaalde toegevingen doet, dan kan dit enkel door het schrappen van uitgaven. Met alle sympathie, het pps-verhaal als alternatief vind ik iets te gratuit. In 2004 werd pps door bijna alle ministers als hét wondermiddel aangekondigd. Binnen de Vlaamse begroting is daar in de realiteit heel weinig mee gedaan tot nu toe. Ik vraag dat u als minister bevoegd voor de lokale besturen een uiterste inspanning doet om een reële groei van de middelen voor het lokale niveau te bepleiten.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Sauwens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het statuut van de lokale mandataris

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, op basis van artikel 17 en 70 van het Gemeentedecreet en van artikel 18 tot en met 21 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 houdende het statuut van de lokale mandataris, kunnen gemeentemandatarissen ter compensatie van het inkomensverlies dat ze lijden als de andere wettelijke of reglementaire wedden, pensioenen, vergoedingen of toelagen die zij genieten, verminderd of geschrapt worden wegens die presentiegelden of die wedde, om een aanvulling van hun wedde verzoeken.

Het college van burgemeester en schepenen plaatst de aanvraag op de agenda van de gemeenteraad die volgt op de dag waarop de aanvraag ontvangen is. Voor elke aanvraag doet het een voorstel. De raad stemt over dit voorstel en kan het wijzigen of verwerpen. Bij wijziging van de geldelijke situatie moet de begunstigde van de verhoging van de presentiegelden of van de wedde, dit onmiddellijk meedelen aan de raad met een aangetekende brief aan het college van burgemeester en schepenen. In dat geval beraadslaagt de raad over het behoud, de wijziging of het afschaffen van de weddeverhoging.

Als gevolg van de indexering van de inkomsten waarvan een mandataris verlies lijdt, wordt dit inkomstenverlies

uiteraard groter en doet zich een wijziging voor in de geldelijke situatie van de betrokkene. Die moet dit onmiddellijk meedelen aan de raad die beslist over een wijziging van het bedrag ter compensatie van de gewijzigde inkomstenderving.

Mijnheer de minister, moet bij toepassing van de huidige regelgeving na elke indexaanpassing de begunstigde mandataris een aanvraag indienen en moet het college van burgemeester en schepenen die aan de gemeenteraad voorleggen? Kan de indexering een automatische aanpassing van de bedragen met zich brengen, zodat een expliciete goedkeuring door de gemeenteraad overbodig is? De stemming over het voorstel gebeurt uiteraard in besloten zitting van de gemeenteraad. Moet de stemming hierover geheim zijn, of mag ze bij naamafroeping of op andere wijze volgens het reglement van orde van de gemeenteraad gebeuren?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, eigenlijk heeft de heer Verfaillie ons gewezen op iets wat inherent aan de huidige bepalingen is. Deze vraag om uitleg kan tot een vereenvoudiging leiden. Momenteel moet dit onderwerp ter gelegenheid van elke indexsprong op de agenda van de gemeenteraad worden geplaatst. Indien dit tienmaal per legislatuur moet gebeuren, zou de uitvoerende mandataris de indruk wekken enkel voor zichzelf te zorgen. Het gaat hier nochtans om een essentieel recht. Hier is voor het overige niets mis mee.

In de artikelen 18 tot en met 21 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 houdende het statuut van de lokale mandataris is een compensatieregeling uitgewerkt voor uitvoerende mandatarissen die als gevolg van hun mandatariswedde een verlies of vermindering van vervangingsinkomsten lijden.

In mijn antwoord op een vraag om uitleg van de heer Caluwé van 24 april 2007 heb ik de procedure uitgelegd die bij het toekennen van een compenserende weddeverhoging moet worden gevolgd. Ik heb toen het volgende verklaard: "Artikel 70, paragraaf 1, van het Gemeentedecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering de gevallen bepaalt waarbij de wedde van de burgemeester of schepenen wordt aangevuld op verzoek van de betrokkene. Artikel 18, paragraaf 2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 bepaalt dat de betrokkene een aanvraag met bijhorende bewijsstukken moet samenstellen en de aanvraag tot een weddeverhoging samen met het volledige dossier met een aangetekende brief aan het college van burgemeester en schepenen bezorgt. De betrokkene vermeldt in zijn aanvraag met welk bedrag de wedde moet worden verhoogd om het voordeel van andere wedden, vergoedingen of wettelijke of reglementaire toelagen geheel of gedeeltelijk

te kunnen behouden. Het college agendeert de aanvraag op de gemeenteraad en formuleert een voorstel.

Bij een aanvraag tot een verhoging van de wedde moet de gemeenteraad conform artikel 19, paragraaf 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 beslissen tot de aanvulling van de wedde die uitgaat van de burgemeester of de schepen, met uitzondering van de wedde van de schepen van rechtswege, met name de OCMW-voorzitter, die toegevoegd is aan het college. Aangezien de uitvoerende mandataris, indien hij aan alle voorwaarden voldoet, volgens artikel 70, paragraaf 1, van het decreet recht heeft op een verhoging van de wedde bij verlies of vermindering van wettelijke of reglementaire wedden, pensioenen, vergoedingen of toelagen, moet de gemeenteraad de verhoging van de wedde goedkeuren. Het betreft hier een gebonden bevoegdheid van de gemeenteraad. Als aan de voorwaarden wordt voldaan, moet het supplement worden toegekend."

Van zodra zich een wijziging in de geldelijke situatie van de begunstigde voordoet, wordt de specifieke procedure op initiatief van de betrokken mandataris telkens opnieuw in werking gesteld. Dit geldt bijgevolg ook in het geval van indexaanpassingen. Het compensatiebedrag waar de gemeenteraad zich initieel over heeft gebogen, zal moeten worden aangepast. Aangezien het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 niet in een afwijkende procedure voor louter administratieve aanpassingen voorziet, moet de betrokkene een nieuwe aanvraag tot herberekening indienen.

De stemming door de gemeenteraad over het voorstel moet niet geheim gebeuren. In toepassing van artikel 35, paragraaf 3, van het Gemeentedecreet stemmen de leden van de gemeenteraad in regel mondeling en vormt de geheime stemming een uitzondering. Enkel in de uitdrukkelijk voorgeschreven gevallen moet geheim worden gestemd. Dit is het geval voor individuele personeelszaken. Dit begrip moet echter zeer strikt worden geïnterpreteerd en kan geen aanleiding vormen tot een veralgemeende toepassing op alle persoonlijke aangelegenheden.

Mijns inziens valt het vaststellen van het bedrag van de aanvulling van de wedde van de lokale mandatarissen daar niet onder. Het doel van een geheime stemming is immers het waarborgen van de vrijheid en de onafhankelijkheid van de raadsleden bij het uitbrengen van hun stem. In het kader van de compensatieregeling wordt niet aan de onafhankelijkheid van de raadsleden geraakt. Er is immers weinig tot geen interpretatievrijheid. Indien een uitvoerend mandataris volgens de geldende regels een verzoek tot aanvulling van zijn wedde heeft aangevraagd, moet de gemeenteraad die aanvraag zonder meer goedkeuren.

Ik wil hieraan toevoegen dat deze problematiek in het ontwerp van OCMW-decreet is ondervangen. Artikel 68

van dit ontwerp van decreet stelt dat de secretaris van het OCMW vaststelt of aan de vereiste voorwaarden is voldaan. Het is de bedoeling deze regeling in het Gemeentedecreet door te trekken. In de toekomst zal de gemeentesecretaris voor de behandeling instaan. Bijgevolg zal de gemeenteraad niet telkens opnieuw een beslissing moeten nemen.

Op deze manier trachten we de zaken te vereenvoudigen. Het gaat hier immers om zaken die louter met mathematische omstandigheden te maken hebben. Er gebeurt niets bijzonders. We willen voorkomen dat de betrokkenen elke keer opnieuw naar de gemeenteraad moeten sukkelen.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Aangezien we ons momenteel in een heel eigenaardige situatie bevinden, ben ik blij met zijn antwoord. We moeten het agenderen. Indien aan alle voorwaarden is voldaan, moet de gemeenteraad elk voorstel goedkeuren. Ik vind het dan ook niet erg zinvol dit punt telkens opnieuw te agenderen.

Ik weet dat we dit punt in het Gemeentedecreet hebben opgenomen. We konden toen de implicaties evenwel niet inschatten. Nu het Gemeentedecreet anderhalf jaar in werking is, is de tijd gekomen om uit de genomen beslissingen te leren. Op de goedkeuring van het ontwerp van OCMW-decreet zal automatisch een aanpassing van het Gemeentedecreet volgen. Dit punt zal hierbij aan bod komen. Het Vlaams Parlement zal die aanpassing nog dit jaar goedkeuren.

Minister Marino Keulen: Het is duidelijk dat we een periode met nauwelijks enige inflatie hebben verlaten. Aangezien de inflatie momenteel tot 5,2 percent oploopt, klinkt dit enigszins vreemd. We hebben gedurende jaren inflatiepercentages gekend die er eigenlijk niet toe deden. Nu krijgen we indexsprong na indexsprong. Dit leidt tot ongewilde effecten.

Ten gronde gaat het om louter mathematische aanpassingen die in het kader van de inflatie en van indexsprongen passen. Het is te gek dat dit elke keer opnieuw door de gemeenteraad moet worden behandeld.

Ik benader dit vanuit een antipolitieke reflex. Mensen hebben snel de neiging te denken dat de mandatarissen enkel met zichzelf bezig zijn. Ze vragen en krijgen echter enkel waar ze recht op hebben, niet meer en niet minder.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap binnen lokale besturen

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de voorzitter, mijn laatste vraag om uitleg in verband met dit dossier dateert van 23 oktober 2007. De minister heeft zich toen terughoudend opgesteld in verband met de toekenning van een reglementsubsidie voor personeelsleden met een arbeidshandicap.

Ondertussen heeft de Vlaamse Regering, vooral op aangeven van de minister van Werk, een resem maatregelen met betrekking tot personen met een arbeidshandicap goedgekeurd. Bovendien zal de Vlaamse ondersteuningspremie (VOP) ook voor nieuwe werknemers bij de lokale overheden van toepassing zijn. Wanneer mogen we concrete regelgevende initiatieven verwachten?

Heel wat lokale besturen voldoen niet of nog niet aan de 2 percentnorm. Is al nagegaan in welk budget de Vlaamse Regering minimaal moet voorzien om ervoor te zorgen dat alle overheden aan deze norm zullen voldoen? Het groeipad bedraagt ongeveer 1 miljoen euro per jaar. Binnen hoeveel jaar zal de 2 percentnorm worden bereikt?

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 9 mei 2006 heeft de minister het volgende verklaard: "We moeten ons ook afvragen hoe we dit in een afdwingbare vorm kunnen gieten. Zo niet, hebben we wel vrome voornemens en goede intenties, maar blijven we in gebreke voor de invulling op het terrein."

Mijnheer de minister, hoe wilt u ervoor zorgen dat de lokale besturen effectief meer personen met een arbeidshandicap zullen aanwerven en in de richting van de 2 percentnorm zullen evolueren? Ik verwijs in dit verband naar de mogelijkheden die binnen de Vlaamse overheid zijn geschapen. Daar worden immers plaatsen voorbehouden voor personen met een zware arbeidshandicap. Per beleidsdomein kan 1 percent van de jobs met behulp van deze regel worden ingevuld. Zullen de lokale overheden over dezelfde mogelijkheden beschikken?

Ik heb gemerkt dat in de teksten die op de regeringstafel zijn terechtgekomen steeds over de lokale en de provinciale besturen wordt gesproken. Ik ben steeds van de veronderstelling uitgegaan dat provincies, gemeenten, OCMW's, gemeentebedrijven en OCMW-bedrijven als 'lokale besturen' konden worden beschouwd. De minister heeft in zijn reeds vermelde antwoord evenwel opgemerkt dat de 2 percentnorm voor de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap niet van toepassing is op het personeel van de OCMW's of de instellingen die van een OCMW afhangen.

Om alle discussie te vermijden, zou ik dan ook willen vragen voor welke personeelsleden de werkgever aanspraak op een loonsubsidie zal kunnen maken. Ik hoop dat het hier om de ruimst mogelijke groep gaat. Ik ben alvast zeer benieuwd naar het antwoord van de minister.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, ik deel de zorg van mevrouw Stevens. Samen met minister Vandembroucke hebben we getracht de VOP naar alle lokale besturen open te trekken. Vanuit het beleidsdomein Binnenlands Bestuur zetten we heel wat middelen in om van de VOP een succes te maken.

Op 15 februari 2008 heeft de Vlaamse Regering een aantal beleidsacties voor een inclusief tewerkstellingsbeleid voor personen met een arbeidshandicap afgesproken. Deze acties vinden een decretale basis in het huidige VDAB-decreet. De Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming is belast met de verdere regelgeving door middel van een besluit van de Vlaamse Regering.

Ik zal even op de timing ingaan. In juni 2008 zou een besluit ter definitieve goedkeuring aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd. Dit besluit zou dan vanaf juli 2008 in werking kunnen treden.

De Vlaamse Regering heeft in 2007 een streefcijfer bepaald. Hierdoor zou 2 percent van de tewerkstelling door de lokale en de provinciale besturen uit personen met een arbeidshandicap moeten bestaan. Dit cijfer wordt momenteel niet gehaald. Het openstellen van de loonsubsidie of VOP betekent voor deze overheden een sterke stimulans om het streefcijfer gespreid over een aantal jaren te halen.

Om dit doel te bereiken, wordt gedurende een periode van vijf jaar in een groeipad voorzien. Deze maatregel zal in 2012 op kruissnelheid zijn. Ik overloop even de budgettaire kostprijs. Voor 2008 gaat het om 0,4 miljoen euro. Voor 2009 gaat het om 1,6 miljoen euro. Voor 2010 gaat het om 2,5 miljoen euro. Voor 2011 gaat het om 3,4 miljoen euro. Voor 2012 gaat het om 4,4 miljoen euro.

De toekenning van loonsubsidies zal voor de lokale besturen in Vlaanderen een belangrijke stimulans inhouden om personeelsleden met een arbeidshandicap aan te werven. De wijze waarop de besturen de 2 percentnorm trachten te bereiken, valt onder de lokale autonomie.

Er zijn momenteel geen sancties voor lokale besturen die in gebreke blijven. De Vlaamse Regering heeft het liever over stimuli dan over sancties. Dit is de opvatting van alle regeringspartijen, en dus ook van de N-VA.

De toekenning van de VOP is niet de enige stimulans. Artikel 29 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel stelt het volgende: "De raad kan bepalen dat functies gereserveerd worden voor personen met een arbeidshandicap om het vastgestelde aantal te bereiken." Artikel 30 van hetzelfde besluit stelt tevens dat de hinderpalen die met de handicap zijn verbonden bij de toepassing van de selectieproeven door middel van redelijke aanpassingen worden verholpen.

De loonsubsidie staat open voor alle lokale besturen, met inbegrip van OCMW's en van instellingen die van OCMW's afhangen. Het verschil zit in de normering. Voor de OCMW's en de instellingen die van een OCMW afhangen, is de 2 percentnorm nog niet van toepassing. Voor de OCMW's geldt nog het KB van 6 maart 1978 tot vaststelling van het aantal mindervaliden dat door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn moet worden tewerkgesteld. In dat KB is nog sprake van 1 eenheid voor elke groep van 55 statutaire en contractuele betrekkingen met volledige prestaties, opgenomen in de personeelsformatie. Vroeger was dat op gemeentelijk vlak 1 eenheid voor 55 statutaire betrekkingen, bij de OCMW's ging het om zowel statutaire als contractuele betrekkingen.

Er wordt wel een voorbehoud gemaakt voor het medisch, verplegend en verzorgend personeel. De 2 percentnorm op statutairen en contractuelen uit artikel 28 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 inzake de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel is dus niet van toepassing op de OCMW's. Het gaat immers om een uitvoeringsbesluit op het Gemeentedecreet en het Provinciedecreet. Van zodra het OCMW-decreet is goedgekeurd door het Vlaams Parlement, kunnen we werk maken van het rechtspositiebesluit voor het OCMW-personeel. Het is de bedoeling dat we in dat decreet voorzien in die 2 percentnorm.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Ik ben heel blij te vernemen dat er vooruitgang wordt geboekt. De OCMW's en de instellingen die afhangen van de OCMW's kunnen nu zo'n Vlaamse ondersteuningspremie aanvragen. Misschien kan zo, op indirecte manier, die 2 percentnorm toch gehaald worden. Die norm is nog niet verplicht voor die instellingen. Via de VOP kan echter een stimulans worden gegeven om meer personeel met een arbeidshandicap een kans te geven binnen het personeelsbestand.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stakingsdreiging bij het personeel van gemeenten en OCMW's

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, het onderwerp van mijn vraag is enigszins voorbijgestreefd, want de stakingsaanzegging is intussen ingediend. Toch is het goed even stil te staan bij deze problematiek.

De onderhandelingen zijn afgesprongen: er is geen akkoord tussen de regering en de respectieve vakbonden. De vakbonden hadden een loonsverhoging gevraagd van 4 percent op jaarbasis, maar de Vlaamse Regering wilde niet verder gaan dan 1 percent.

De onderhandelingen zijn op 22 mei afgesprongen. Intussen hebben de vakbonden een stakingsaanzegging ingediend. Ik heb via de pers vernomen dat morgen in Oost-Vlaanderen de eerste acties zouden plaatsvinden.

Mijnheer de minister, we hebben nagegaan wat een stijging van 4 percent in 2008 zou betekenen, naast diverse indexsprongen en de inflatie. Indien die 4 percent zou worden doorgedrukt, zou dat voor de lokale besturen in 2008 een reële loonstijging betekenen van 11,9 percent op jaarbasis. Dat zou een gigantisch bedrag zijn voor de lokale besturen. Die cijfers zijn afkomstig van de website van de VVSG.

Mijnheer de minister, u hebt de VVSG nauw betrokken bij het overleg. Wij juichen dat toe. Wij willen echter vragen om met de nodige omzichtigheid na te gaan welke oplossingen eventueel mogelijk zijn.

Wat is nu de meeste recente stand van zaken? Wanneer zullen de lokale besturen weten waar ze financieel aan toe zijn?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verfaillie, we zullen proberen de partijen opnieuw rond de tafel te krijgen. Personeel moet goed worden betaald, maar tegelijkertijd mogen de gemeentefinanciën niet ontsporen. Uiteindelijk is het de burger-belastingbetaler die daarvoor opdraait. Als wij in ons lokaal pact een clausule opnemen waarin staat dat in 2009 de belastingen niet mogen stijgen, dan kunnen we de gemeentefinanciën niet verder onder druk zetten.

De sectorale besprekingen voor het personeel van de lokale sector verlopen in het comité C1 voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, onderafdeling

Vlaamse Gewest en Vlaamse Gemeenschap. De onderhandelingen gaan gepaard met voorvergaderingen waarin volgens de samenwerkingsovereenkomst van 29 februari 2008 de lokale werkgevers onder meer vertegenwoordigd worden door de VVSG. De VVSG heeft in die hoedanigheid alle voorvergaderingen met betrekking tot de sectorale besprekingen bijgewoond. Tot nu toe werden overigens in diverse technische vergaderingen scenario's getoetst en simulaties gemaakt over de kostprijs van verschillende voorstellen.

Het was de bedoeling in de voorvergadering van 22 mei 2008 kennis te nemen van de standpunten van de vakorganisaties en van de werkgevers over een aantal concrete voorstellen. Sommige vakorganisaties hebben hun standpunt echter al vooraf meegedeeld via de pers. De daarin genoemde cijfers en percentages zijn voor hun rekening.

In de voorvergadering van het comité C1 van 22 mei 2008 hebben de vakorganisaties hun eis voor een substantiële salarisverhoging herhaald en de onderhandelingen tot nader order opgeschort. Ze hebben daarbij te kennen gegeven dat ze een algemene stakingsaanzegging indienen, waarmee ze bedoelen dat ze acties van het lokale personeel zullen ondersteunen.

De Vlaamse Regering is een partner in de voorvergaderingen. Het gaat dus tussen de VVSG, de VVP en de openbare ziekenhuizen aan de ene kant en de vakbonden aan de andere kant. Bij sectorale besprekingen is de rol van de Vlaamse Regering in eerste instantie bemiddelend. In de lopende besprekingen heeft de Vlaamse Regering, gezien die bemiddelende rol, zich niet definitief vastgespijkerd op bepaalde percentages of standpunten. Wel heeft ze van bij de start aan de vakorganisaties laten verstaan dat ze rekening zal houden met de financiële marges die de werkgeversdelegaties aangeven. De kosten van sectorale maatregelen worden immers door de plaatselijke overheden zelf gedragen. Die houding blijft de Vlaamse Regering ook nu aanhouden.

De Vlaamse Regering heeft alleszins getracht om in overleg met de werkgeversdelegaties binnen de beperkte budgettaire ruimte, maatregelen in te voeren die de koopkracht van de personeelsleden zouden versterken en hoopte daarover een compromis te kunnen bereiken. Ik betreur dan ook dat de onderhandelingen nu afgesprongen zijn. De Vlaamse Regering blijft uiteraard beschikbaar om haar bemiddelende rol voort te zetten en hoopt de sociale partners zo snel mogelijk terug te treffen aan de onderhandelingstafel.

Ik blijf hopen tot een oplossing te kunnen komen via overleg. Het personeel is het meest waardevolle element van een organisatie. We hebben goede mensen in de lokale en provinciale besturen. Ze verdienen het om goed verloond te worden, maar de financiële eisen moeten

redelijk zijn en mogen de gemeentefinanciën niet uit evenwicht brengen. De lonen worden trouwens betaald door de burger-belastingbetaler. Het kan niet dat wij belastingen zouden moeten verhogen, want dit staat haaks op de filosofie van het net afgesloten lokaal pact.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u de zorgen van de lokale besturen deelt. Niemand zal tegenspreken dat het personeel van de lokale besturen goed werk levert. Er is een lokaal pact afgesloten. Daarnet was er ook de interpellatie van de heer Sauwens over de inflatie en het Gemeentefonds. Het kan echter niet de bedoeling zijn de gemeentebelastingen te verhogen.

Mijnheer de minister, de VVSG en de vakbonden kunnen voorstellen op tafel leggen. Is ook de Vlaamse Regering naar de onderhandelingen gegaan met een concreet voorstel?

Minister Marino Keulen: De standpunten liggen te ver uit elkaar. De Vlaamse Regering probeert vooral om de gesprekken gaande te houden. Wij moeten ervoor zorgen dat het algemene belang wordt gediend. We proberen dan ook de betrokken partijen opnieuw rond de tafel te brengen. Mensen moeten goed verloond worden, maar dat mag niet betekenen dat de gemeentefinanciën zouden ontsporen. Het is nu de bedoeling de gesprekken opnieuw vlot te krijgen. Ik heb nooit uitgekapt met een voorstel in die richting. De werknemers en de werkgevers zitten op een totaal verschillende golflengte.

De heer Jan Verfaillie: Ik heb gelezen dat de Vlaamse Regering voor de decretale graden een voorstel op tafel heeft gelegd over een weddeverhoging van 3,5 procent voor de ontvangers en de secretarissen.

Minister Marino Keulen: Voor de secretarissen heb ik inderdaad voorgesteld een verhoging van 3,5 procent in te voeren. Ik stel immers vast dat we geen mensen meer vinden voor die topgraden. Voor topfuncties is het erg moeilijk geworden om nog kandidaten te vinden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de resultaten van de 'fact finding mission' van de Kamer van Lokale Besturen van de Raad van Europa

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal de voorgeschiedenis van deze zaak niet herhalen. De delegatie heeft kort na de missie op 13 en 14 mei in het kader van de niet-benoeming van de kandidaat-burgemeesters van Linkebeek, Wezembeek-Oppem en Kraainem, haar conclusies voorgesteld aan de Kamer van Lokale Besturen. In het najaar zouden die al dan niet moeten uitmonden in een aanbeveling.

Die conclusies zijn niet mals. De benoemingsprocedure die is uitgemond in een niet-benoeming in november vorig jaar, zou onredelijk lang duren. Er is sprake van een 'stuitende betutteling'. De niet-benoeming is als sanctie disproportioneel ten aanzien van de gepleegde feiten.

Bovendien gaat men nog een beetje verder en doet men ook politieke uitspraken. De omzendbrief-Peeters zou het de inwoners van de faciliteitengemeenten moeilijk maken om deel te nemen aan het lokale leven. De delegatie pleit bovendien voor paritair samengestelde kamers van de Raad van State. Dat is een bijkomende puur politieke uitspraak.

Mijnheer de minister, zoals tijdens de missie is gezegd, heeft vooral de Franstalige lezing het gehaald bij de leden van de delegatie. Het pleidooi voor paritair samengestelde kamers van de Raad van State is de interpretatie van de Franstaligen. Zij trekken er zich niets van aan als 'la chambre Flamande' iets beslist. Het is dan niet zo geldig als het zou moeten zijn. *(Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck)*

In het Voerense dossier gebeurde hetzelfde. Het kwam van de Vlaamse kamer, en men aanvaardde dat politiek gesproken niet. Men aanvaardde in feite de rechtsstaat niet.

De enige conclusie waarmee ik het eens zou kunnen zijn, is dat de procedure onredelijk lang duurt. Het zou inderdaad veel vlugger moeten gaan. Mijnheer de minister, de conclusies zijn niet mals, ondanks het feit dat u zich ongetwijfeld goed hebt voorbereid. U zegt dat we recht in onze schoenen staan en dat is ook zo, maar u moet niet alleen gelijk hebben maar ook gelijk krijgen. Ik begrijp in de hele procedure niet dat de minister-president, pas nadat de delegatie weg was, de Vlaamse vertegenwoordigers van het Congres van Lokale en Regionale Overheden heeft bijeengeroepen. Hij heeft dat pas gedaan toen het kalf al verdronken was. U had anders moeten reageren of ageren. Toen in december vorig jaar de eerste brief binnenkwam vanwege het bureau van het Congres van de Lokale en Regionale Overheden, had de Vlaamse Regering de Vlaamse vertegenwoordigers bijeen moeten roepen om een diplomatiek offensief te lanceren ten aanzien van die instantie van de Raad van Europa. Dat heeft ze niet gedaan, en nu zitten we met de gebakken peren.

Intussen voelen de drie kandidaat-burgemeesters zich gesteund door de conclusies die aan het hele congres zullen worden voorgelegd. Ze hebben al gezegd dat indien ze opnieuw niet worden benoemd, ze opnieuw niet naar de Raad van State zullen gaan. Gisteren was er een meeting waarvoor ze openlijk de steun hebben gekregen van twee federale meerderheidspartijen: het FDF en de voorzitter van de MR. Ik stel vast dat de al dan niet-benoeming van de burgemeesters in de ogen van de Franstalige partijen nog altijd een politieke kwestie is die moet worden afgehandeld in het kader van hetzij het tweede pakket van de staats hervorming, hetzij in het kader van Brussel-Halle-Vilvoorde, wat eigenlijk mee in dat tweede pakket zit.

De heer van Hoobrouck heeft gisteren gezegd dat hij de omzendbrief-Peeters nooit zal toepassen omdat die van een 'incompetente' minister is. Hij kent de vertaling wellicht niet goed. Dat betekent 'onbekwaam', maar hij zal misschien bedoelen 'onbevoegd', tenzij hij een mix van de twee maakt. Hij zegt dus openlijk dat hij de taalwetgeving zoals die door de omzendbrief-Peeters is geïnterpreteerd en door de Raad van State is gevalideerd, nooit zal toepassen omdat de Vlaamse minister niet bevoegd is. Hoe ver kan men nog te ver gaan?

Welke mogelijkheden hebt u nog om een negatieve aanbeveling te vermijden? Wat was het resultaat van het overleg met de Vlaamse vertegenwoordigers in het Congres van Regionale en Lokale Overheden? Naar mijn bescheiden mening is dat overleg er veel te laat gekomen. Wanneer kan een advies van de gouverneur en de procureur-generaal in het nieuwe benoemingsdossier worden verwacht? Wat is de stand van zaken? Hoe komt het dat het zo lang duurt vooraleer er een advies is van de gouverneur? Het gaat in feite over net hetzelfde dossier. Er kan moeilijk sprake zijn van nieuwe feiten. De gouverneur baseert zijn advies op het verleden. De feiten die toen zijn gepleegd en zo zwaarwichtig waren om de kandidaat-burgemeesters niet te benoemen, zijn niet weg. Wie 150 kilometer per uur rijdt op de snelweg en daarvoor een boete krijgt, kan na drie maanden niet zeggen dat die boete weg moet omdat er nieuwe feiten zijn: die persoon heeft 150 kilometer per uur gereden. Ik vraag me af waar het advies van de gouverneur blijft. Er kunnen geen nieuwe feiten zijn. De gepleegde overtredingen blijven.

We hebben al verschillende keren gevraagd naar de mogelijkheid om tuchtsancties te treffen ten aanzien van de drie eerste schepenen. Een kandidaat-burgemeester zegt nogmaals dat hij er niet aan denkt om de taalwetgeving en uw autoriteit en voogdijoverheid te respecteren. U hebt al verschillende keren gezegd dat het stapeltje op uw bureau groot wordt. Het wordt nog altijd groter. U moet nu maar eens beslissen hoe hoog het nog kan worden vooraleer u met tuchtsancties kan ingrijpen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Hauthem, soms is het een beetje 'petit pays, petit esprit'. Als iemand vorig jaar rond deze tijd zou hebben gezegd dat we de drie burgemeesters niet zouden benoemen, dan had u geantwoord dat u dat wel eens zou willen zien.

We hebben dat in november beslist. Op dit ogenblik kijkt de hele wereld naar ons, samen met de Raad van Europa en de hele Franstalige politieke klasse. Ze vragen ons waarom we niet benoemen. Hier in Vlaanderen hangt u het beeld op dat ik een slappe minister ben omdat ik geen tuchtonderzoek voer. Als we onszelf belachelijk willen maken, moeten we daar vooral voor kiezen. De Raad van Europa en de wereld vragen me wat ik doe. Ik moet dan uitleggen waarom ik doe wat ik doe. Ik heb een juridisch dossier en ik blijf op mijn lijn.

U verwijst naar gisteren. Er is voor mij niets nieuws gebeurd. Wat ze daar hebben gezegd, herhalen ze al maanden. Het zou pas nieuw zijn als er plots een ander geluid te horen was. Ik vind het opvallend dat de PS en cdH minder affirmatief mee rond de tafel zitten dan andere partijen. Voor mij is er geen nieuw feit. Ik blijf op mijn lijn, en de Vlaamse Regering blijft op haar lijn. Met de niet-benoeming hebben we een beslissing genomen die wettelijk correct is. U begint over een tuchtonderzoek en wekt de indruk dat ik als minister met me laat sollen. We zitten op een moment dat de hele wereld om uitleg vraagt. We geven die op basis van wetgeving die is overtreden.

De heer Joris Van Hauthem: Het probleem is dat ze u niet geloven!

Minister Marino Keulen: We halen alle argumenten uit de kast die er te bedenken zijn. Misschien spelen er internationaal gesproken andere dingen tegen ons. Ik verweer me en ik denk dat ik dat goed doe. We hebben op geen inspanning gekeken.

U zegt dat de procedure lang duurt. We hebben nog altijd niet het advies van de procureur-generaal. De gouverneur moet ons het resultaat overmaken. Er is een scheiding van de machten. De gouverneur wacht op het advies van de procureur-generaal. Het beeld ophangen dat de Vlaamse Regering met zich laat sollen door de kandidaat-burgemeesters is niet correct. We hebben de beslissing genomen om niet te benoemen. We handhaven die op basis van wetgeving, een juridisch dossier, een negatief advies van de gouverneur en dergelijke meer. Wat u nu probeert te doen, begrijpt niemand, ook niet in Vlaanderen. Niemand spreekt me daarover aan. Iedereen vraagt of er nieuwe elementen zijn en of ik mijn koers moet bijstellen. Neen, we blijven op onze lijn en handhaven de niet-benoeming.

Ik heb een omstandige reactie opgemaakt op het informatierapport van de fact finding mission van de Kamer van

de Lokale Overheden van het Congres van Lokale en Regionale Overheden van de Raad van Europa betreffende de niet-benoeming van de kandidaat-burgemeesters van Kraainem, Linkebeek en Wezembeek-Oppem. In deze reactie weerleg ik punt per punt de conclusies van het informatierapport. Ik baseer me op teksten van de wetgeving, de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en de Raad van State, in het bijzonder wat de punten betreft over de juridische context van de burgemeesterbenoemingen in Vlaanderen en het gebruik van het Nederlands tijdens de gemeenteraad. Tevens weerleg ik een aantal feitelijke onjuistheden van het informatierapport.

We hebben ook veel uitleg moeten geven over het feit dat burgemeesters bij ons een stukje staatsmacht hebben. Dat is vrij uniek ten opzichte van de rest van Europa. Dat is de reden voor de toetsing en het advies van de procureur-generaal en de gouverneur. Burgemeesters moeten loyale mensen zijn die de regering op een correcte manier vertegenwoordigen. Ze mogen voor 100 procent een ander politiek idee hebben dan de Vlaamse en federale regering, maar met het gezag van hun functie staan ze er wel borg voor dat wetten en decreten – ook al hebben ze daar bedenkingen bij – correct worden toegepast op het grondgebied van hun gemeenten. Een burgemeester – en ik kijk naar de burgemeester der burgemeesters, de heer Vermeiren – heeft een vrij uitgebreide politionele bevoegdheid. Hij heeft die ook alleen als burgemeester. Hij heeft die niet als lid van het schepencollege en niet namens de gemeenteraad, hij heeft die als burgemeester. De burgemeester kan het leger vorderen. Dat heeft niets te maken met het college of de gemeenteraad: hij kan dat uit hoofde van het burgemeesterambt. Een burgemeester kan ook een woning onbewoonbaar verklaren. Dat heeft niets te maken met het college of de gemeenteraad.

Burgemeesters moeten dus mensen zijn die op een zeer loyale manier met de wet- en decreetgeving omgaan. Dat is moeilijk met mensen – de heer van Hoobrouck is daar bij uitstek de exponent van – die bij elke gelegenheid, te pas en te onpas zeggen dat ze niet met ons zullen samenwerken, dat ze de decreten niet zullen toepassen. De overtreding die de drie kandidaat-burgemeesters hebben begaan op het vlak van de taalwetgeving – en dat horen ze niet graag – is federale wetgeving, goedgekeurd door een tweederde meerderheid met een meerderheid in elke taalgroep. Het is een van de steunpilaren van dit land.

Het is de federale Raad van State die zegt dat de voormalige ministers Peeters en Martens met hun omzendbrieven een correcte vertaling hebben gegeven van hoe de bestuurstaalwetgeving in de praktijk moet worden omgezet in de gemeenten en OCMW's. Het advies van de Raad van State van 23 december 2004 is duidelijk en kan niet zomaar worden uitgedomd. Het bestaat, en we passen het toe.

Ik heb deze reactie in beide officiële talen, het Engels en het Frans, aan de Raad van Europa bezorgd. Ik heb de Raad van Europa trouwens in februari 2008 al een nota bezorgd waarin het hele dossier uit de doeken wordt gedaan. In die nota staat vermeld hoe de bevoegdheidsverdeling in dit complexe land is georganiseerd. Die nota is in het Nederlands, in het Frans en in het Engels opgesteld. Dat de betrokkenen de stukken niet lezen, valt niet onder mijn verantwoordelijkheid. Dit is geen probleem van de Vlaamse Regering meer, dit is bij uitbreiding een probleem van de Raad van Europa.

Op 26 mei 2008 is het door de delegatie opgestelde rapport in de Commissie institutionele zaken voorgesteld. Het rapport zal tijdens een zitting van de Kamer van Lokale Overheden ter goedkeuring worden voorgelegd.

Zoals ik ook op de vraag om uitleg van 2 april 2008 heb geantwoord, is de heer Gabriëls, burgemeester van Genk en voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), de vertegenwoordiger van de gemeenten van het Vlaamse Gewest in de Kamer van Lokale Overheden. Hij zetelt wel niet in het bureau van de Kamer van Lokale Overheden. Ik zal de verdere opvolging van dit dossier met de heer Gabriëls bespreken.

Wat de nieuwe voordrachten van de kandidaat-burgemeesters betreft, kan ik melden dat de gouverneur van Vlaams-Brabant zeer recent een advies van de procureur-generaal over de voor de gemeente Kraainem voorgedragen kandidaat heeft ontvangen. Wat de andere kandidaten betreft, zijn nog geen adviezen geleverd. De gouverneur heeft me nog geen enkel voordrachtdossier met alle adviezen bezorgd. Wanneer de andere adviezen van de procureur-generaal mogen worden verwacht, kan ik uiteraard niet zeggen. Dit behoort tot de bevoegdheden van de procureur-generaal zelf. De gouverneur bezorgt me pas een advies als een dossier volledig is. Dit betekent dat het advies van de betrokken procureur-generaal er deel van moet uitmaken. Die regeling geldt voor alle gemeentebesturen.

Ik heb meteen verklaard dat ik gemengde gevoelens bij het rapport van de Raad van Europa heb. In de media is het bericht verschenen dat het rapport mild is. Ik heb het rapport gelezen en ik begrijp dat niet goed.

Ik heb meteen laten weten wat ik positief vind. In het rapport wordt de bedenking gemaakt dat de kandidaat-burgemeesters niet naar de Raad van State zijn gestapt. Ze hadden eerst de lokale rechtsgang moeten uitputten alvorens de Europese instanties aan te spreken of de Europese rechtbanken te mobiliseren. Dit is steeds een van onze belangrijkste opmerkingen geweest.

In het rapport worden ook andere punten naar voren gebracht. Ik stel vast dat de delegatie geen rekening heeft gehouden met de juridische context waarin burgemeesters

in Vlaanderen worden benoemd. Die regelgeving maakt deel uit van het Gemeentedecreet.

De delegatie is voorstander van de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester. Ik heb de leden van de delegatie uitgelegd dat ik dat ook ben. *(Opmerkingen)*

Ik heb hen uitgelegd dat die toetsing ook bij een rechtstreekse verkiezing van de burgemeesters zou gebeuren. Dit heeft met ons bestel te maken. De burgemeester bekleedt een gedeelte van de staatsmacht. Wat politie, veiligheid en openbare gezondheid betreft, heeft hij een aantal exclusieve bevoegdheden. Het zou bijgevolg om dezelfde toetsing gaan.

Bij een rechtstreekse verkiezing van de burgemeesters zouden de heren Van Dijk, Verfaillie, De Meulemeester en Vermeiren opnieuw burgemeester worden. De procureur-generaal en de gouverneur zouden evenwel dezelfde toetsing uitvoeren. Ik heb hen dat proberen uit te leggen. *(Opmerkingen en gelach)*

Ik ben voorstander van de rechtstreekse verkiezing van de burgemeesters, maar de regelgeving is wat ze is. Ik heb bovendien uitgelegd dat de niet-benoemde kandidaat-burgemeesters niet tot burgemeester zijn verkozen. We moeten hier beducht voor zijn. We praten daar zelf op die manier over. Die mensen zijn niet tot burgemeester, maar tot gemeenteraadslid verkozen. Het is een bepaald jargon. Zelfs de media die hierover schrijven, laten dit uitschijnen. Deze mensen zijn niet tot burgemeester verkozen. Uiteindelijk moet de Vlaamse overheid zich niet met de voordrachten. Dat wordt op het lokale niveau zelf beslist. De meerderheid die vorm krijgt, draagt kandidaten voor. Wie kandidaat moet worden, wordt niet van hogerhand opgelegd. Op het lokale niveau wordt een voorstel gedaan. We kunnen dat evident vinden, maar dat is het eigenlijk niet. Ik betrap er mezelf vaak op over de niet-benoemde burgemeesters te praten. Op die manier wekken we in het buitenland de indruk dat die mensen tot burgemeester zijn verkozen en door ons niet worden benoemd. Ze zijn echter niet tot burgemeester verkozen. We moeten daar goed mee opletten.

Zelfs de heer Van Hauthem is van mening dat de redelijke termijn voor het nemen van een beslissing over de benoeming is overschreden. Ik wil een beslissing nemen. Het heeft echter maanden geduurd voor die heren zich geroepen voelden om de vragen van de gouverneur te beantwoorden. De mensen die klagen, moeten zich ook een spiegel voorhouden. Ze moeten tekst en uitleg geven over het feit dat ze maandenlang niet thuis hebben gegeven. De gouverneur vervult in dit verband nochtans een zeer belangrijke rol.

Wat de juridische argumentatie over de taalwetgeving in het rapport betreft, heb ik de indruk dat de Franstalige

interpretatie van het taalgebruik in de gemeenteraad en van de omzendbrief-Peeters wordt gevolgd. We hebben met hand en tand uitgelegd dat het hier federale wetgeving betreft. Aangezien de Vlamingen zwaar aan de taalwetgeving tillen, hebben sommigen de indruk dat het hier om Vlaamse decreetgeving gaat. Het gaat echter om federale wetgeving, die met een tweederdemeerderheid in het geheel en met een gewone meerderheid in elke taalgroep is goedgekeurd.

De omzendbrieven van de voormalige ministers Peeters en Martens vormen geen eenzijdig verhaal. De Raad van State, een federaal rechtscollege, heeft deze omzendbrieven bevestigd. Volgens de Raad van State gaat het om een correcte weergave van de taalwetgeving inzake het taalgebruik in de contacten van de gemeenten en de OCMW's met de brede buitenwereld.

Het rapport suggereert dat de uitspraken van de Raad van State kunnen worden betwist. Ik stoer me hier zwaar aan. We hebben verklaard dat dit niet klopt. Het gaat hier om een logica die bij onze Franstalige landgenoten opgeld maakt, maar die juridisch-inhoudelijk niet correct is.

Het rapport stelt terecht dat de kandidaat-burgemeesters bij de Raad van State beroep tegen hun niet-benoeming moeten aantekenen. De Raad van State is immers het enige bevoegde rechtscollege. Het is me altijd een raadsel geweest waarom ze dat nog niet veel eerder hebben gedaan. Misschien voeren ze die procedure bij de Raad van State niet omdat ze juridische twijfels hebben bij hun overtuiging dat ze toch tot burgemeester moeten worden benoemd.

Het rapport wordt nu aan de Commissie Institutionele Zaken overgemaakt en zal nadien aan het Bureau van het Congres van Lokale en Regionale Overheden worden overgemaakt. Het Bureau van het Congres van Lokale en Regionale Overheden zal de plenaire vergadering van het Congres van Lokale en Regionale Overheden een voorstel voorleggen.

Ik heb de voorzitter van het Congres van Lokale en Regionale Overheden een nota bezorgd om de foutieve uitgangspunten en juridische argumentatie in het rapport te corrigeren. Het gaat hier om feitelijke correcties met een juridische grondslag en niet om politieke redeneringen. Deze nota zal tevens aan alle Vlaamse leden van de Kamer van Lokale en Regionale Overheden worden overgemaakt.

Ik blijf erbij dat we ons met betrekking tot dit dossier niets te verwijten hebben. We hebben correct geopereerd. We moeten ons niet schamen voor de zaken die ons ten laste worden gelegd. Ik stel vast dat er een aantal vooroordelen ten aanzien van onze handelwijze bestaan. Mochten we zaken te camoufleren hebben, zou ik hier met het schaamrood op de wangen zitten. Dat is niet het geval.

Ik vind het verloop van de zaken bedenkelijk. Nog voor hij een letter op papier had gezet of zelfs België had verlaten, heeft een van de onderzoekers van de Raad van Europa te persoonlijk titel verklaard dat de kandidaat-burgemeesters alsnog moeten worden benoemd. We stellen vast dat mensen waarmee we rond de tafel moeten zitten, heel weinig zicht hebben op de wijze waarop ons land georganiseerd is en op de wijze waarop onze wetgeving in elkaar zit. Maanden op voorhand hebben we de Raad van Europa nochtans een informatief dossier bezorgd.

Provoceren ligt niet in mijn aard. De Raad van Europa is een zeer belangrijke instelling. We moeten hier goed mee samenwerken. Ik denk echter dat de Raad van Europa zijn eigen procedures en werkwijzen in vraag moet durven stellen.

Nu kunnen mensen een procedure opstarten voor ze de rechtsgang in hun eigen land hebben uitgeput. Ik vind dit zeer bedenkelijk. Normaal kunnen mensen pas een procedure op supranationaal of op Europees niveau opstarten als ze alle gerechtelijke procedures hebben doorlopen in het land waar ze zijn gedomicilieerd. Dat is hier niet gebeurd. Toch begint er opeens een hele trein te lopen. De Raad van Europa heeft een belangrijke rol, maar hij moet zijn eigen werkwijze onder de loep durven te nemen en kritisch bevragen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, het is aandoenlijk hoe u probeert er ons van te overtuigen dat u gelijk hebt en recht in uw schoenen staat. U haalt alle argumenten nog eens uit de kast. U hoeft ons echter niet te overtuigen van uw gelijk: ik vraag u hoe u de Raad van Europa zult overtuigen van uw gelijk.

Het laatste deel van uw antwoord was wel relevant. Er is inderdaad een probleem met de werkwijze van die instellingen. Als men genoeg heeft aan tien of vijftien handtekeningen om een missie naar om het even welke lidstaat te sturen, dan kunnen we ons daar vragen bij stellen. In heel deze operatie waren we tien jaar geleden al een beetje geleerd. We hebben dit al eens meegemaakt. We hebben er toen blijkbaar niets aan gedaan, en dat gebeurt ook nu niet.

U hebt de delegatie van antwoord gediend op een correcte manier en met de juiste argumenten. U hebt echter ook gevoeld dat ze niet naar hier zijn gekomen om de juiste feiten te kennen. Dat hebt u ook toegegeven, helaas. Het zou anders moeten gaan. Het feit dat ze naar hier komen op vraag van, zegt eigenlijk al genoeg. Dan staan de conclusies eigenlijk al op voorhand vast. Dat hebben we tot onze scha en schande ondervonden.

Ik vind het bijzonder jammer dat onze VVSG-vertegenwoordigers in dat congres niet op tijd zijn wakker

geschoten of op tijd bij elkaar zijn geroepen. De missie was al weg. Daar hebben we ook niets geleerd uit het verleden. Toen de heer Columberg hier is geweest, was het ook nadien alle hens aan dek om ervoor te zorgen dat de negatieve aanbevelingen nog even werden tegengehouden.

Mijnheer de minister, u zegt dat de zaken nu naar het Bureau en vervolgens naar het Institutioneel Comité van het Congres van Lokale en Regionale Overheden van de Raad van Europa gaan. Daarin zit geen vertegenwoordiger van de VVSG, enkel een plaatsvervanger, de heer Gabriëls. De Franstaligen hebben wel een vertegenwoordiger.

Mijnheer de minister, u zegt dat er in het buitenland door die delegatie verkeerde informatie wordt verspreid. Ik betreur dat. Ik betreur echter nog meer dat in ons eigen tijdschrift Flanders Today de feiten eveneens verkeerd worden voorgesteld. Dat is toch wel om in de grond te zakken van schaamte.

Mijnheer de minister, u zegt dat u uw antwoord hebt gestuurd naar de voorzitter van het Congres. Zult u uw repliek ook naar alle leden van het Congres sturen? Of hoopt u dat de voorzitter die doorstuurt naar de leden? Ik zou daar niet te veel op hopen.

Mijnheer de minister, ik hoop dat we nu eindelijk de les gaan trekken uit deze saga. U kunt gelijk hebben, maar u moet ook nog gelijk krijgen. We moeten op een andere manier ageren ten aanzien van internationale instellingen.

Wat de benoeming van de burgemeesters betreft, zegt u dat het belachelijk zou zijn om tuchtsancties te treffen. Ik vraag me af wie er eigenlijk belachelijk is.

U wacht nog op het advies van de procureur-generaal in twee dossiers. Ik begrijp dat u daar geen macht over hebt. Als dat er tegen 15 juli is, kan het nog in dezelfde boot worden meegenomen.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: De minister heeft me net vernoemd. Ik apprecieer dat. Vanuit mijn levenservaring wil ik even ernstig worden.

Ik heb de tijden van minister Peeters meegemaakt. Ik heb zijn initiatieven en omzendbrief gesteund. Ik heb destijds minister-president Van den Brande aangepord om initiatieven te nemen in verband met bijvoorbeeld Vlabinvest. Hij heeft dat advies gevolgd, hoewel dat niet altijd het verhoopte succes heeft. Ik ken de heer Van Hauthem al veel langer dan u allemaal samen. Ik heb voor zijn ideologie niet altijd de sympathie die hij verwacht. Ik heb echter wel respect voor het feit dat hij een andere ideologie heeft. We moeten naar elkaar luisteren om de juiste conclusies te kunnen trekken.

De heer Van Hauthem en ik hebben jaren samen in de Kamer gezeten. Hij was toen nog jong, ik was toen al oud. Ik heb respect voor de wijze waarop de heer Van Hauthem zijn ideologie verdedigt en voor zijn halstarigheid. Maar eigenlijk is het nu genoeg geweest.

Onze minister doet iets wat u niet graag hebt, mijnheer Van Hauthem. Hij doet wat hij moet doen, en dat ergert u. Toch blijft u telkens opnieuw terugkomen. U blijft de minister tergen. Dat is niet nodig. Daarmee bewijzen we Vlaanderen immers geen dienst. Eigenlijk hebben we gelijk. We hoeven elkaar daar niet van te overtuigen.

We hebben kunnen vaststellen dat de wijze waarop de heren en/of dames uit de Raad van Europa zich hebben geïnformeerd, verkeerd is. Onze vertegenwoordiging en de stem die wij verkondigen op een ander niveau, moet beter worden. Ik ben daarvan overtuigd. Toch stellen we vast dat de geestesgesteldheid die we hebben, de een al wat meer dan de ander, wordt tenietgedaan in wat wij voor onze burgers willen betekenen in een verenigd Europa.

De drie kandidaat-burgemeesters hebben ongelijk, we steunen ze niet en onze minister is daarvan onze woordvoerder. Maar, mijnheer Van Hauthem, uit de grond van mijn hart: ik vind dat we over die zaak genoeg hebben gepraat. De minister heeft genoeg en voldoende bewezen wat de stelling van de Vlaamse Regering en zijn stelling is. Het is mijn oprechte mening dat we die discussie moeten stoppen. We moeten ons imago verbeteren. Dit is niet goed voor Vlaanderen, voor ons allemaal, voor de burgers. Ik hoor in deze commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden over niets anders meer spreken dan over die drie burgemeesters en de goede stad Veurne. Dat is niet normaal. De burgemeester van Veurne doet het dan nog in het algemeen belang. Hij neemt zijn streek als voorbeeld om het goede te beredderen. Laat de minister nu toch even verpozen. Ik kom hier maanden om hem hetzelfde te horen zeggen en om u hetzelfde te horen zeggen, om elkaar te tergen. U zegt allebei hetzelfde. Stop daarmee! Ik meen het!

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, ik neem het woord met enige schroom nadat de burgemeester der burgemeesters heeft gesproken. Mijnheer Vermeiren, u hebt gelijk. Laat ons ermee stoppen. Dat waren ook de woorden van de minister. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Natuurlijk heeft iedereen het recht om vragen te stellen. De minister heeft ooit zelf gezegd dat hij dit dossier spuugzat is. We moeten er nog weinig aandacht aan besteden. Wat er gisteren gebeurd is, heeft wel de volmondige steun van een vicepremier van dit land. Hij treedt vanavond mee op als covoorzitter in communautaire

onderhandelingen. Voor Vlaanderen is dit een juridisch dossier. Ik ben daar ook van overtuigd. Als die mensen worden benoemd, dan is dat een kaakslag voor alle burgemeesters en alle lokale mandatarissen die zich wel aan afspraken houden. Er is nog een vierde burgemeester in Vlaanderen die nog niet is benoemd. Niet enkel de taal speelt in deze. Ik wil enkel dit zeggen: trop is te veel, maar er wordt niet gemarchandeerd over de positie van deze typen als er straks wordt onderhandeld. Dit is een juridisch dossier waarover niet wordt onderhandeld.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Er is nog een vraag gesteld over het Bureau en de Kamer van het Congres van de Regionale en Lokale Overheden. Het is een regeling die wordt uitgewerkt door de groeperingen van gemeenten. Uiteindelijk is de Vlaamse Regering notaris van het verhaal. De VVSG voelt zich koud gepakt door wat Marc Cools samen met Jean-Claude Van Cauwenberghe heeft gedaan om de procedure op gang te brengen. Ze hebben dat gedaan zonder hun collega's van de VVSG daarin te kennen. Blijkbaar zijn er op het niveau van Europa en de Verenigde Naties ook groeperingen op het lokale vlak. De VVSG, de Vlaamse tak van de groepering van steden en gemeenten, doet de internationale vertegenwoordigingen in het kader van de Verenigde Naties. De Franstalige tak doet dat op het niveau van Europa. Dat was een praktische afspraak, een *modus vivendi*, die nu door de Franstaligen wordt gebruikt om aan politiek te doen. De VVSG voelt zich koud gepakt.

Ik heb het dossier aan de Vlaamse vertegenwoordigers overgemaakt: Jef Gabriels, Etienne Van Vaerenbergh en Ann Schevernels. Ik heb het ook overgemaakt aan Ian Micallef, voorzitter van het congres. Er is gebeurd wat er moet gebeuren. Het secretariaat krijgt onze reacties in het Frans, Engels en Nederlands over hoe de vork aan de steel zit.

Inzake Flanders Today hebt u een punt. Ik ben daar eerlijk gezegd absoluut niet goed van. Ik heb geen moeite met een onafhankelijke redactie – onafhankelijkheid is immers de garantie voor geloofwaardigheid – maar mensen die fulltime aan de slag zijn als journalist, moeten wel correcte informatie geven. Ze moet feitelijk correct zijn. Ze hebben twee keer een uitschuiver begaan. Zo stond er dat een splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde betekent dat de Franstaligen in de rand niet meer voor Franstalige kandidaten kunnen stemmen. Dat is zever en een vermijdbare fout. Zo stond er ook dat de hele problematiek van de burgemeesters terug te brengen is tot Franstalig verkiezingsdrukkwerk. Ook dat is heel erg. Dergelijke communicatie gebeurt naar internationale posten, naar de buitenlanders die hier verblijven en die geïnteresseerd zijn in zakelijke informatie.

Dit kan niet door de beugel. Vermijdbare fouten moeten absoluut worden voorkomen. Ik kan me voorstellen dat sommige dingen moeilijk en complex zijn. Als je niet

van hier bent, is het niet eenvoudig om de context te begrijpen. Zorg er dan voor dat je mensen hebt die je wel op het juiste spoor zetten.

In het bewuste nummer is de heer Guegan aan het woord geweest. Ik heb daar geen moeite mee. Dat is de onafhankelijkheid van de redactie, maar het zou wel gepast zijn om ook onze klok te laten luiden. Ons niet laten horen, vind ik deontologisch heel moeilijk te vatten. In een journalistieke omgeving wordt altijd rekening gehouden met woord en wederwoord. Dat is een van de basisbeginselen van de journalistiek.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Vermeiren, er is een spreekwoord dat zegt: God slaat niet of hij zalft. U zalft niet of u slaat. Dat is niet oneerbiedig bedoeld, integendeel.

De reden waarom we die vragen blijven stellen, is omdat we de zaak willen opvolgen. Ik heb de minister niet aangevallen. Ik heb gezegd dat we op internationaal vlak misschien proactief hadden moeten optreden. Ik heb zijn standpunt niet aangevallen. Ik heb dat in het verleden soms wel gedaan en ik zal dat misschien nog wel doen, maar dat is het punt niet. In zo'n dossier zou het in principe moeten gedaan zijn met de niet-benoeming. Als men er aan de andere kant van de taalgrens niet over zwijgt, waarom moeten wij dat dan doen? (*Opmerkingen van de heer Francis Vermeiren*)

Neen, dat is misschien uw standpunt. Aan de andere kant van de taalgrens maakt men daar telkens weer een item van. Ze sturen zelfs de Raad van Europa op ons af en wie weet wat morgen nog al niet. Wij zouden daar dan geen vragen over mogen stellen! Ik stel nog altijd de vragen die ik wil stellen.

Is de bottomline dat wij erover moeten zwijgen omdat dat slecht is voor ons imago? Excuseer, maar het imago wordt niet door ons besmeurd. Dat is al maanden aan de gang aan de andere kant van de taalgrens. U moet de zaken dus niet omdraaien.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het mogelijke misbruik van de gemeentelijke administratieve sanctie door een niet-benoemde burgemeester

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we vernemen dat de lokale politie van de zone Wezembeek-Oppem-Kraainem (WOKRA) 17 of 18 processen-verbaal heeft overgemaakt aan de juridische dienst Gemeentelijke Administratieve Sancties (GAS) van de provincie Vlaams-Brabant.

Wat was er gebeurd? Tijdens de zitting van de gemeenteraad op 14 april hebben enkele tientallen manifestanten buiten, voor het gemeentehuis, betoogd. Die mensen hebben een pv in de bus gekregen waarbij ze een administratieve sanctie kregen opgelegd ten belope van 150 euro. 18 maal 150, dat is in totaal 2700 euro.

WOKRA baseert zich op artikel 40 van het politie-reglement van Wezembeek-Oppem, dat stelt: "Zonder schriftelijke vergunning van de burgemeester is het verboden in de openbare ruimte samenscholingen, betogingen of optochten van gelijk welke aard te organiseren, en/of te veroorzaken en eraan deel te nemen. Wie de bepalingen van dit artikel overtreedt, wordt bestraft met een administratieve geldboete van 150 euro."

Of de provinciale sanctionerende ambtenaar effectief zal overgaan tot het opleggen van een gemeentelijke administratieve sanctie in dit dossier, is ons niet bekend. Wel is het zo dat de betrokkenen een brief ontvingen om zich binnen de vijftien dagen te verweren.

De verschillende mensen die die brief ontvingen, stellen onomwonden dat de zogenaamde vaststellingen in het pv absoluut niet gebaseerd zijn op de ware feiten en dat er nooit iemand verhoord is. Meer zelfs, de ordediensten gingen onverwacht zeer brutaal en hardhandig te werk. Zij zijn zonder enige aanleiding overgegaan tot bruut geweld, wat zeer ongewoon is bij dergelijke manifestaties. Het ging om een manifestatie van het Taal Aktie Komitee (TAK), dat bekend staat om zijn Tijn Uilenspiegelachtige acties. De mensen van het TAK hebben op dat vlak een lange staat van verdienste. Zij maken over het algemeen goede afspraken met de politie en leven die meestal zeer goed na.

In dit geval was de actie naar verluidt zo goed als afgelopen, toen de politie plots een charge uitvoerde en een aantal mensen hardhandig aanpakte. Eén persoon werd arbeidsongeschikt geslagen, een aantal mensen werd administratief aangehouden, met de GAS-sancties als gevolg.

Een blinde ziet natuurlijk dat de niet-benoemde burgemeester achter deze processen-verbaal tegen de betogende Vlamingen zit. Op Ring-tv, de regionale zender van de rand rond Brussel, gaf de heer van Hoobrouck dat overigens ook impliciet toe. Hij zei dat er te veel betoogd werd in zijn gemeente, dat hij dat beu was, en dat wie in Wezembeek-Oppem komt betogen, een lesje moest krijgen. Dat waren ongeveer zijn bewoordingen.

Hij voegde daar letterlijk aan toe: "Ze plukken nu de zure vruchten van hun acties."

Door dergelijke hoge boetes aan vooral jonge mensen op te leggen, wordt elk vreedzaam protest gefnuikt. Elke actie tegen een gemeentebestuur dat er een sport van maakt de wet te overtreden, wordt op voorhand monddood gemaakt. In de ogen van deze kandidaat-burgemeester is er geen plaats voor pottenkijkers of vrije meningsuiting.

Dit laatste wordt de betrokkenen in het proces-verbaal verweten. Ze hebben hun mening geuit. Ik heb hier een kopie van de bewuste brief. Die brief bevat een beschrijving van de vastgestelde feiten. Ik citeer: "De beklagde roept anti-Franse slogans. Een van die slogans is 'Faciliteiten zijn Vlaams'." Waarschijnlijk wordt hier bedoeld dat de faciliteitengemeenten Vlaamse gemeenten zijn.

Blijkbaar mag dat niet meer worden gezegd. Wij zeggen dat hier al jaren herhaaldelijk. Het gaat hier om Vlaamse gemeenten. Wie dat ginds in het openbaar zegt, wordt met een GAS geconfronteerd. Elders in de brief staat dat de actievoerders luidruchtig betogen en papieren pamfletten tonen. Blijkbaar mogen we in deze Vlaamse gemeenten onze mening niet meer uiten. Volgens mij gaat het hier om een oneigenlijk gebruik van het systeem van de GAS. Volgens mij is de GAS nooit bedoeld om de vrije meningsuiting te beknotten.

Federaal minister van Binnenlandse Zaken Dewael heeft dit trouwens in zijn antwoord op mondelinge vragen in de bevoegde commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers bevestigd. Hij trekt de politieverordening waar deze GAS op is gebaseerd in twijfel. Wat de letter van de wet betreft, zal de gemeente misschien een juridisch correcte procedure volgen. De vraag rijst evenwel of het bewuste artikel 40 van het politiereglement, dat samenscholingen verbiedt en dat de basis van deze administratieve sancties vormt, verzoenbaar met de grondwettelijke rechten en vrijheden is. Volgens minister Dewael moet de rechterlijke macht hierover oordelen.

Ik heb ook persoonlijke bedenkingen. Ik denk dat de wetgeving met betrekking tot de GAS op basis van een andere filosofie tot stand is gekomen. Volgens mij kunnen politieverordeningen bij de Raad van State worden aangevochten. Bij twijfel kunnen de actievoerders bij de politierechtbank beroep aantekenen. Dit kan onder meer indien procedurefouten zijn gemaakt. Ik kan me echter inbeelden dat ook over de vrijheid van meningsuiting een discussie ten gronde kan worden gevoerd.

De bottomline is dat deze kandidaat-burgemeester blijft provoceren. Hij duldt geen tegenspraak meer en gaat op een ondemocratische manier te werk.

Tegelijkertijd heeft hij in binnen- en buitenland de mond vol over democratie. Dit incident bewijst dat de man de pedalen kwijt is. Indien zou blijken dat hij het GAS-systeem op een oneigenlijke manier heeft aangewend, zou dit feit aan het dossier betreffende zijn niet-benoeming moeten worden toegevoegd.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van het feit dat in opdracht van de lokale politie van de zone WOKRA minstens achttien GAS-procedures tegen betogers lopen? Het gaat om feiten die zich tijdens de gemeenteraadszitting van 14 april 2008 hebben voorgedaan. Bent u van mening dat het hier om louter provocatief gedrag van de lokale beleidsverantwoordelijken ten aanzien van de Vlaamse betogers gaat? Ziet u de hand van de niet-benoemde burgemeester op een of andere manier achter dit alles? Kan en zal dit gegeven in het dossier tegen de niet-benoemde kandidaat-burgemeester worden opgenomen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, een aantal zaken die hier naar voren worden gebracht, zijn voor mij nieuw. Ik weet niet dat er achttien processen-verbaal zijn opgesteld. Ik weet niet hoe de GAS in de betrokken politiezone is gereguleerd. We krijgen enkel weet van dergelijke zaken indien een klacht wordt ingediend. Zolang er geen klachten zijn ingediend, loopt de termijn. We kunnen slechts gedurende een bepaalde termijn ingrijpen. Als die termijn is overschreden, is de regeling met betrekking tot de GAS van toepassing.

Ik wil duidelijk stellen dat ik de visie van federaal minister Dewael deel. We bevinden ons op identiek dezelfde golflengte. Persoonlijk vind ik ook dat een aantal grondrechten – zoals het recht op vrije meningsuiting, het recht op vergaderen, het recht op betogen – altijd gewaarborgd moeten blijven. Laat dat duidelijk zijn.

De regelgeving omtrent de gemeentelijke administratieve sancties (GAS) is een federale aangelegenheid en wordt geregeld door artikel 119bis van de nieuwe Gemeentewet. Hierin wordt een hele procedure beschreven: hoe en door wie men een overtreding kan laten vaststellen, hoe dit aan de overtreder moet worden meegedeeld, hoe de verdere procedure verloopt inclusief een schriftelijk en mondeling verweer. Er is ook de mogelijkheid om zich te laten bijstaan door een raadsman en de mogelijkheid om een beroep in te stellen bij de politierechtbank volgens de burgerlijke procedure.

Indien de gemeente Wezembeek-Oppem een GAS zou opleggen van 150 euro, dan dient zij de net geciteerde procedure te volgen. Er is dus een voorafgaande procedure van mensen horen, mensen recht geven op verweer enzovoort. Een boete uitspreken zonder de procedure te volgen kan niet, maar ik ben hiervoor niet bevoegd. Het is aan de politierechter om te oordelen of – indien men

zou overgaan tot het opleggen van een GAS – aan alle voorwaarden werd voldaan om een GAS op te leggen.

Ik ga hier dan ook geen uitspraken over doen, want in onze rechtsstaat is er een scheiding der machten. Ik wens mij dus niet te mengen in procedures die niet tot mijn bevoegdheid behoren.

Ik kan u alleen maar zeggen dat grondrechten – vrijheid van betogen, vrijheid van vergaderen, vrije meningsuiting – moeten worden gerespecteerd. Ik huldig dus de filosofie van de federale minister van Binnenlandse Zaken Dewael. Er is een hele procedure van woord en wederwoord bij een GAS, die ook in Wezembeek-Oppem gevolgd moet worden, zo niet kan men in beroep naar de politierechter stappen.

Ik kan u wel nog meedelen dat ik geen enkele klacht over dit reglement heb ontvangen, evenmin werd het mij door gemeenteraadsleden gesignaleerd. Men denkt vaak dat wij alles van een gemeente ontvangen, maar dat is niet zo. We hebben net gekozen voor lokale autonomie en een klachtentoezicht. Als er geen klachten komen, dan treden reglementen in werking na het verstrijken van de termijn.

Het is mij ook niet bekend dat in de gemeente Wezembeek-Oppem, in opdracht van de lokale politie WOKRA, gemeentelijke administratieve sanctieprocedures zouden lopen tegen betogers die buiten aanwezig waren tijdens de zitting van de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem op 14 april 2008. Ik heb daar geen verslag over, maar ik geloof u op uw woord. Men moet mij dat ook niet melden.

Ik heb evenmin enige informatie over uw stelling dat het in casu zou gaan om provocatief gedrag van lokale beleidsverantwoordelijken tegenover Vlaamse betogers. Ik zal de gouverneur van Vlaams-Brabant wel informeren over uw vraag, zodat hij die elementen eventueel kan betrekken in onderzoeken betreffende de problematiek in deze gemeente.

Ik kan u ten slotte nog meedelen dat ik nog geen adviezen heb ontvangen met betrekking tot de ingediende voordrachten van de kandidaat-burgemeesters in Kraainem, Linkebeek en Wezembeek-Oppem. Dat kwam in de vorige vraag uitgebreid aan bod.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik heb de kopieën van de processen-verbaal wel bij mij. Wat ik hier vertel, is geen flauwekul: het staat zwart op wit.

Minister Marino Keulen: Dat heb ik ook niet gezegd. Wij krijgen geen pv's. Ik ben ook niet bevoegd voor de politie.

De heer Mark Demesmaeker: Men heeft ze mij wel doorgestuurd. Ik stel hier een vraag op basis van de gegevens die ik heb. Er staat letterlijk in wat ik heb geciteerd. Mensen die betogen, die pamfletten omhoog houden en slogans scanderen, die heeft men opgepakt. Zij krijgen dit pv in de bus, alleen omdat ze hun mening hebben gezegd. Daar komt het op neer.

De heer Francis Vermeiren: Ze zullen zich kunnen verdedigen.

Minister Marino Keulen: Het is wel belangrijk wat de heer Vermeiren nu zegt. Ik mag daar zelfs niets over zeggen, omdat er nu een procedure is waarbij een verweer moet gelden en waarbij die mensen recht van antwoord hebben om hun standpunt te verdedigen. Finaal kan men naar de politierechter stappen.

Er is het principe van de scheiding der machten. Ik heb gezegd wat ik vind over een aantal grondrechten zoals het recht op vrije meningsuiting, het recht op vergaderen, het recht op betogen. Maar ik kan niet optreden in deze procedure. Het is een soort gerechtelijke procedure waarin het zeker ongepast is om als minister – wat ook je overtuiging is – je mening te zeggen. Dat is een vrijheid die je wel hebt als parlementslid, maar die ik niet heb als uitvoerend mandataris en lid van een regering.

De heer Mark Demesmaeker: Ik ben het volledig met u eens. Fundamenteel is dat u zegt dat een burgemeester de grondrechten van iedere burger moet waarborgen. Dat is hier nu net duidelijk niet het geval. Ik wil dat toch even signaleren. Deze kandidaat-burgemeester wil de Vlamingen het zwijgen opleggen. Hij geeft dat ook met

zoveel woorden bijna letterlijk toe op de regionale televisie. Hij intimideert een deel van zijn bevolking. Dat is de fundamentele kritiek die ik heb.

Ik ben blij dat u de vraag naar de gouverneur doorstuurt die dit dan verder kan bekijken.

De heer Francis Vermeiren: Ik heb helemaal niet de bedoeling of de wens om de burgemeester te verdedigen.

Ik heb u daarstraks horen zeggen dat GAS-ambtenaren provinciale ambtenaren kunnen zijn. Ik weet niet of Wezembeek-Oppem een provinciale ambtenaar heeft of iemand in zijn administratie heeft aangeduid. Een GAS-ambtenaar verbaliseert. Misschien hebt u gelijk dat dit in opdracht gebeurt of in samenspraak, maar er bestaat een resem mogelijkheden ter verdediging.

Ik heb de indruk dat hij niet veel kans maakt om de wetgeving en de visie en de democratie – waar hij het vaak over heeft – te omzeilen. Ik zie niet in waarom we er de minister mee lastigvallen. Ik meen dat.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik vraag me toch af wat de GAS in deze is. U kunt niet tussenbeide komen. Maar als ik het artikel in het politiereglement lees, dan vind ik dat inderdaad heel vergaand. Wat is een samenschooling? Ik stel me daar vragen over. Het gaat wel over mensen die de hele wereld willen doen geloven dat wij antidemocraten zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.